

اولین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت

بررسی عوامل موثر بر شادی و نشاط و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در مدارس

فاطمه خوبان زاد

آموزگار پایه دوم دبستان خسروانی جناح

چکیده:

مدرسه فضای اجتماعی خاصی است که آموزش، پرورش و رشد شخصیت کودکان که جامعه ساز فرداهستند، در پناه روشهای صحیح و مناسب آموزش، محیط فیزیکی مطلوب و محیط روانی مساعد آن پایه گذاری و اداره می شود. مدرسه به عنوان جایی که در آن دانش آموزان به کسب علم و آموزش مشغولند همچون تمام محیط های دیگر که بر رفتار فرد موثر است رفتار و سلامت روان آنها را تحت تاثیر قرار می دهد، از آنجایی که قسمت عمده ساعات روزانه دانش آموزان در محیط مدرسه می گذرد، محیط فیزیکی، رفتار و عملکرد معلمان و کادر آموزشی بر روح و روان دانش آموزان و رشد و پیشرفت تحصیلی آنان تاثیر بسزایی دارد. در این مقاله ابتدا به تاثیر شادی بر روحیه ی دانش آموزان پرداختیم و سپس عوامل موثر بر آن را موردبررسی قرار دادیم و در پایان به ارائه ی راهکارهایی برای افزایش شادی و نشاط جهت پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پرداختیم.

نکات کلیدی: ، شادی و نشاط، مدرسه، دانش آموزان. پیشرفت تحصیلی

مقدمه:

ایجاد محیط آموزشی با نشاط برای دانش آموزان سال ها است که به عنوان یک دغدغه جدی نزد سیاست گذاران و برنامه ریزان آموزش و پرورش مطرح است و اولین دغدغه ی دست اندر کاران تعلیم و تربیت در کلیه ی فعالیتهای علمی و فرهنگی بوده است. از آنجایی که دانش آموز مهمترین رکن آموزش و پرورش هر کشوری محسوب می شود باید با تمام وجود خود را وقف این وظیفه ی سنگین کرد. نشاط و شادی در مدرسه باعث رشد و تکامل همه ی ابعاد وجود یک دانش آموز در بعد جسمانی و شناختی و اخلاقی و معنوی می شود چنانچه یک بعد از این ابعاد دچار صدمه و آسیب شود و یا مورد غفلت و فراموشی قرار گیرد دانش آموز به توانایی ها و شایستگی های لازم دست نخواهد یافت. برای تحقق آرمان های مربوط به شاداب سازی مدارس جهت روحیه و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان باید تحول جدی در نگرش مدیران و مسئولان آموزش و پرورش و برنامه ریزی های آموزشی مطابق با استانداردهای جهانی ایجاد شود.

دانش آموزان چندین ساعت از روز را در مدرسه سپری می کنند ما می توانیم با ایجاد فضایی شاد و با نشاط به شاداب سازی دانش آموزان کمک کنیم. اگر فضا سازی مناسبی در مدارس انجام شود جامعه ای منظم و شاداب و سالم خواهیم داشت پس باید بیش از همه چیز به مسئله ی آموزش و پرورش و تعلیم و تربیت همه جانبه کودکان اهمیت بدهیم.

شادی سلامت روحی و روانی و فیزیکی و جسمانی دانش آموز را تامین می کند. جامعه ی زنده و پویا جامعه ای است که عناصر شادی آفرین در آن فراوان باشد. (حوری زاد ۱۳۸۵)

در آموزش و پرورش امروز ما بر آنیم که «شوق زندگی کردن را به دانش آموزان بیاموزیم» گس باید معتقد باشیم که در حقیقت رشد پایدار ما در گرو شادی پایدار است. معلمین باید توان خوشایند کردن و سالم تر کردن و بارور تر کردن محیط های آموزشی را کسب کنند. (سلیمگن ۱۹۹۰)

جان دیویی در کتاب خود با عنوان " تجربه و تحصیل ۱۳۹۸" می گوید: کسب دانش تاریخ و جغرافیا و یا توانایی خواندن و نوشتن چه سودی دارد اگر در جریان یادگیری شخص روح و احساس خود را از دست بدهد؟ اگر تجربه ی مدرسه رفتن روح یادگیری